

934
Ljubeč, Tivoli kje 21./VIII. 1926

Franka!

Ta večno se odločujajo naša pota, hortoljubnost
ki ga izprovednijo ti je laž, Franka, Prezet.
nikoli ste in napustniji, - daleč od Kristusa!
Kristus je sam bopel in bil je nesmiljen! Ti pa
miš - I kakšnimi prosičimi očmi sem te gleda-
la in ti miš razumela, da te prosim, Kolikor se
more povzeti človeka! Pridi se enkrat! Prosim
te, priidi se enkrat! -

Že Mayer je mož Vilma Teber, ki je bila naj-
boljša prijateljica Vladošina. Vidno - ti to,
kar je izgledalo, kakor ponižanji - je olajša-
ljaj - moji svet! - Moja mati je legla z 66
let na študencu, ko jo je udarila kapa - 14 dni.
Zakaj bi bilo poniževalno, da jaz ne bi par
dni potkusila pametna, kar je ona že zmedena.
In prav je, da sem ob Mayerju pisala toliko
kakor sem. Racional je, kakor je moral in

ne vem kako kolosevno namiljenji mi izkazujete
zlagaj vsi. —

Ne vem, Ivanka, morda moram zvedeti, če
kaj jako težkega, kar bi v turgelbu ne prenesla.
Tukaj pa bom prenesla, če mi pove to Dr. Mayer
najbolje vladovine prijateljine-muzi. — Muzi otro-
ci bi gledali svoj obup, — Tako ga ne boole,
— prijateljica, Nemka in protestantkinja — me
bo utihla — a prvi sunec bo nblajzil Dr. Mayer.
— Lepkinja je prišla na pravo — Ivanka
Utruneni beji! Liberalce Slovence me je tolažil
in drigal in vruj, Minka Govetkarjeva mi ne bi
storila tega, kar si mi Ti! —

Trajkala sem, ker me je vivil bič, ki od
Tvoje roke Ivanka. Od Tebe, ki si zlovarija od mene
od Tebe, ki si Katolikinja! — Ne, od olaves
dalje je Katolicinstvo bolj od mene, Katoli-
činstvo gre na sprehod, stoji v cerkvi in se
muči! — Kristus pa je na poti našel launo.

mitanca in ga je prolovnil in napojil, Kristus se
mi pozdrigoval, mi nad spazolaleno me. Kri-
stus je bil pomljen, najrečeno slober in namiljen.
Ni hotel okoli katere prave in leze delil!

Nikče ne ve kako bo minimal, Ivanka!

Prof mima o Veliki noči 12. starem noze. —
Če mi to samo komedija, potem je nank: dejansko
delajte dobra dela — a Tebi je pretežno, da pridiš k meni
pa da mi svoj vles doš, ko greš! —

Pisala sem otroku svojemu, Loduši Miri.
Njen prijatelj sam je te bil. Pa je prišla Tvoja, Marta,
in zabolala je tako strahovito, da sem zajehtala in
zastokala. Roke se mi niso več trele — a zlagaj vsi
diktin! —

Če sem bila v voljah, ko so se odprla vrata in so
mi dali pravo z dena od strole, do nebes se Ti
zahvaljujejo, in moja prostotina je vsa srečna, pa
me malo najzgodnj, gatoro vlek sam obistnji dobra
gupa Ivanka!

Če naj bi zlagaj Kristus potlical pred ule — mene
bi pogledel Tebe me! —

Misliti, da sem jaz čutila ponižanje, da so me hoteli sem
kraj, zato, ker je bil moj moj namestnik! - Ne zato
~~ne~~ ampak, ker sem pometna pišola meti take
ki miso pometni! - In tudi pravi tepan vse ne pro-
testiram. Vsela sem ilonka v največjem trpljenju.
Švicala sem po noči gorju knike, ki traja trino
in ure, da zadržim si neizmernoza učeniljenja za
vse trpete.

A kdo ti pravi, če ne bo sama toles opila ti
sti, ki ga največ spustnja in gibis, da ne bo tako
njedel! Katim mali tavnir v plani. Katim
zilica teje pravi in gotovo je. Katoliciami miso v tege
izuzeti, najhobizjejeje ne in najpoboznejši ne, -
ker obuzane ne bi bilo katih zgodov in katol-
kistih vezeloh.

Tudi in ti bom odpuštita, - Tudi če ne
pudeš ti bom odpuštita - ampak ti bom gov-
zari tala mank, ki ga zadržis, -

Tricim spustbna da obotken svojim, danes
pimim uselo vritilo! - Se ne boli tava! -
Vsa tavi je plavnika se vren in v glavo! - To mi
bilo tebe vretuo! - Tvoj pravi in pravi - ampak usupuh!

